

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/294/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712217116
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712217116.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne I. C., L.. XX.XX.XXXX, J. C. , X. XXX, študentky, právne zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom v Košiciach, Kováčska 28, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, PSČ: 816 23, IČO 00585441, v konaní o náhradu škody z ublíženia na zdraví, takto

rozhodol:

Žalovaná je žalobkyni povinná zaplatiť sumu 8.017,-€ do troch dní právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieťa.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.11.2012 sa žalobkyňa proti žalovanej domáhala zaplata sumy 26.724,-€ spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 21.10.2012 do zaplata titulom odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia pri ublížení na zdraví a sumy 13362,-€ titulom zvýšenia odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Rovnako požadovala náhradu trov konania.

Žalobu žalobkyňa odôvodnila tou skutočnosťou, že pri dopravnej nehode dňa 18.6.2011 v Martine utrpela ako cyklistka ťažké ublíženie na zdraví. Vodič traktoru značky Zetor a pripojného zariadenia BBS I. G., L.. XX.X.XXXX pred jazdou nevykonal dostatočnú kontrolu prípojného zariadenia, následkom čoho pri obíehaní žalobkyne ako cyklistky došlo k odpojeniu prípojného zariadenia, ktoré narazilo do žalobkyne a jej matky. Vodič I. G. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1,2 písm.a/ Tr.zák., rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T 179/2011 zo dňa 27.2.2012. Vodič I. G. bol prevádzateľom a vodičom predmetného motorového vozidla a jeho zodpovednosť bola daná jednak ustanovením § 427 a nasledujúcimi a tiež ustanovením § 420 Občianskeho zákonníka. Prevádzateľ motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zák.č. 381/2001 Z.z. u žalovanej. Nároky žalobkyne na náhradu škody z ublíženia na zdraví sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a priamy nárok žalobkyne voči poisťovateľovi - žalovanej je daný ustanovením § 15 tohto zákona. V dôsledku úrazu žalobkyňa utrpela obojstranné pohmoždenie pľúc, kontúziu srdca, roztrhnutie pľúc, roztrhnutie bránice, podkožný empyzém hrudníka vpravo, poúrazový pneumotorax vpravo, roztrhnutie pečene, zlomeninu horného a dolného ramienka panvových kostí, pomliaždenie chrbta nohy vľavo, krvácanie do mozgu a hemoragický šok ťažkého stupňa s následkom obštrukčnej poruchy pľúc vpravo a posttraumatickej hemiparézy vľavo. Žalobkyňa bola v ústavnom ošetrovaní od 18.6.2011 do 29.7.2011. Následne sa podrobila rehabilitáciám v Národnom rehabilitačnom centre v Kováčovej od 10.8.2011 do 14.9.2011. Podľa lekárskeho posudku a sťaženia spoločenského uplatnenia, vypracovaného primárom MUDr. Jozefom Hudecom z Národného rehabilitačného centra Kováčová dňa 28.6.2012 bol sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotený

vo výške 1700 bodov. Žalobkyňa požadovala v zmysle § 5 ods.2 Zákona č.437/2004 Z.z. náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia pri hodnote jedného bodu v sume 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky, zistenej štatistickým úradom za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu. Rozhodným obdobím určenia hodnoty jedného bodu pre stanovenie výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (pri vzniku nároku v roku 2012 je rok 2011, v ktorom hodnota jedného bodu je 15,72 eur). Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia potom predstavuje v základnej sadzbe 26724,-€. Nárok na toto odškodnenie žalobkyňa uplatnila prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 19.7.2012 u žalovanej a rovnako uplatnila aj nárok na 50% zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Uplatnený nárok na náhradu škody žalovanou v zákonnej trojmesačnej lehote podľa § 11 ods.5,6,7 zák.č.381/2001 Z.z. a v zmysle § 6 ods.3 Zák.č.437/2004 Z.z. nebol uspokojený. Vzhľadom na skutočnosť, že vek žalobkyne v čase úrazu bol 16.rokov a vzhľadom na rozsah a závažnosť následkov, obmedzenie a stratu spoločenského uplatnenia, trvalosť a nemožnosť nápravy následkov, žiadala žalobkyňa aj 50% zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia. V žalobe žalobkyňa tvrdila, že sa stala invalidnou (čo ale v priebehu konania preukázané nebolo a žalobkyňa od tohto tvrdenia ustúpila). Žalobkyňa však následkom úrazu sa stala čiastočne nesebestačnou, odkázanou na pomoc druhých a je natrvalo vylúčená z doterajšieho a vzhľadom k jej veku aj budúceho plnohodnotného osobného, rodinného a spoločenského života a je vylúčená z akýchkoľvek športových aktivít. Vážne zranenia, ktoré utrpela ju budú ohrozovať a obmedzovať po zvyšok života.

V priebehu konania žalobkyňa podaním zo dňa 10.7.2013, na súd došlým 15.7.2013 zobrala žalobu späť v časti, kde sa domáhala odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 26.724,-€ a to z toho dôvodu, že dňa 29.5.2013, teda až po začatí konania na súde jej žalovaná túto sumu zaplatila. Žalobkyňa preto požadovala v tomto podaní, aby bola žalovaná zaviazaná len k zaplateniu sumy 13.362,-€ z titulu zvýšenia odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% a aby bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu sumy 1370,98 eur, čo predstavuje vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 8,75% zo sumy 26.724,-€ za obdobie od 21.10.2012 do 23.5.2013.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd uznesením sp.zn. 10C/294/2012 zo dňa 6.9.2013 zastavil konanie o nároku žalobkyne na zaplatenie 26.724,-€ a pokračoval len v konaní o zvyšku uplatneného nároku.

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila prvýkrát podaním zo dňa 6.12.2012, ktorým žalobu namietala a žiadala ju v celom rozsahu zamietnuť. V tomto podaní poskytla niekoľko námietok voči žalobe aj voči príslušnosti Okresného súdu Martin, od ktorých následne ale na prvom pojednávaní vo veci samej ustúpila.

Už na pojednávaní dňa 4.4.2013, ktoré bolo vôbec prvým pojednávaním nariadením na prejednanie veci totiž žalovaná prostredníctvom svojho povereného pracovníka potvrdila, že zo strany žalobkyne bola žalovanej zaslaná zdravotná dokumentácia žalobkyne tak, ako bola požadovaná a bolo prisľúbené, že základný nárok žalobkyne na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia bude zrejme v najbližšej dobe uspokojený po preskúmaní zdravotnej dokumentácie žalobkyne likvidátormi poisťovne.

Žalovaná zobrala späť aj námietku, ktorú urobila vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe vo vzťahu k posudku, vystavenému lekárom Národného rehabilitačného centra v Kováčovej a ďalej žiadala, aby žalobkyňa produkovala dôkazy preukazujúce jej nárok na mimoriadne zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia o 50%.

Na pojednávaní dňa 29.5.2013 potom poverený pracovník žalovanej potvrdil, že žalovaná uznala lekársky posudok, ktorý žalobkyňa predložila v konaní na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia a plnila žalobkyňu tak, ako to vyplýva z listu z 28.5.2013 odškodnenie vo výške 26.724,-€, pričom nenamietala ani počet priznaných bodov v lekárskom posudku ani hodnotu bodu 15,72 eur.

Po čiastočnom zastavení konania ohľadne nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 26.724,-€ súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom svedkov C. C., I. C.- rodičov žalobkyne a svedkyne B.W. P. - učiteľky žalobkyne, prečítal listiny, pripojené do súdneho spisu najmä výpis zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, lekársky posudok, týkajúci sa odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne, rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 3T 179/2011 a ďalšie

listiny, pripojené účastníkmi do súdneho spisu ako aj časť ich korešpondencie a oboznámil sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 3T 179/2011.

Zhodnými prednesmi účastníkov konania, ale aj obsahom spisu Okresného súdu Martin 3T 179/2011 najmä z rozsudku OS Martin sp.zn. 3T 179/2011 zo dňa 27.2.2012 mal súd nepochybne preukázané, že žalobkyňa dňa 18.6.2011 okolo 10,10 hod. pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil poistenec žalovanej, ako prevádzateľ motorového vozidla a súčasne vodič I. G.M., L.. XX.X.XXXX, utrpela ťažkú ujmu na zdraví a to potom, čo sa odpojil prívies od traktora, vedeného I. G. a uvoľnený a neriadený následne pravou prednou stranou zozadu narazil do žalobkyne, ktorej spôsobil polytraumu, traumatický šok ťažkého stupňa, poranenia bránice, pomliaždenie hrudníka, ARDS - púrazovú pľúcnu dychovú nedostatočnosť s postupným zhoršovaním, pomliaždenie srdca, traumatickú ruptúru pravého hlavného bronchu, vzduch v oblasti stredohrudia, vzduch v osrdcovníku, vzduch v hrudníku vpravo, zlomeninu pubických kostí s dislokáciou a poškodením celistvosti panvového kruhu, edém mozgu zo zmenami pravej hemisféry na podklade posttraumatickej ischémie, vzduch, nachádzajúci sa v podkoží v oblasti pravého hrudníka, tekutinu v oblasti hrudnej dutiny vľavo, akútny zápal podbrušnej zľazy a zápal vonkajších pohlavných orgánov na podklade plesňovej infekcie ako následok vysokej ATB liečby. Za tento skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zákona mu bol uložený peňažný trest vo výmere 1500,-€ so stanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a trest zákazu činnosti vedenia poľnohospodárskych traktorov, lesných traktorov a iných zvláštnych motorových vozidiel s pripojeným vozidlom ako i bez pripojného vozidla na dobu 24 mesiacov.

Z relácie poisťovne, ktorá bola pripojená v trestnom spise č.101-102, ale aj z vyjadrenia žalovanej bolo nesporné, že Jozef Paľo ako prevádzkovateľ predmetného motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti, teda v roku 2011 uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zák.č.381/2001 Z.z. u žalovanej.

Medzi účastníkmi konania zostala nesporná aj doba liečby žalobkyne v ústavnom ošetrení od úrazu a v Národnom rehabilitačnom centre Kováčová tak, ako vyplývala zo žaloby.

Dňa 28.6.2012 primár MUDr. Jozef Hudec, ortopéd Národného rehabilitačného centra v Kováčovej podal lekárske posudok o sťažení spoločenského uplatnenia podľa zák.č.437/2004 Z.z., z ktorého vyplynulo, že liečba žalobkyne trvala od 18.6.2011 do 14.9.2011 a u žalobkyne ako trvalý následok polytraumy, utrpenej pri dopravnej nehode dňa 18.6.2011 pretrvávajúca obštrukčná porucha pľúc ľahkého stupňa vpravo, podľa položky 301a z prílohy č.1 zákona, ktorú lekár, podávajúci posudok ohodnotil na 150 bodov a posttraumatická hemiparéza vpravo ľahkého stupňa s akcentom na dolnú končatinu v dôsledku ischemického ložiska parietálne vľavo (položka 309 prílohy č.1 zákona), ktorú hodnotiaci lekár bodoval počtom 700 bodov. Spolu bolo bodové hodnotenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia stanovené na 850 bodov, avšak hodnotiaci lekár dané bodové hodnotenie podľa § 10ods.4 zákona vzhľadom na obmedzenie a stratu možnosti poškodenej uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mala vo veku, v ktorom utrpela poškodenie na zdraví zvýšil na dvojnásobok, teda na sumu 1700 bodov.

Priebeh liečby žalobkyne, diagnózy a spôsob liečby ako aj lekárske závery vyšetrení potom vyplývajú z výpisu zo zdravotnej dokumentácie, ktorý žalobkyňa pripojila do súdneho spisu (čl. 10-46), a korešponduje s podaným lekárske posudkom.

Listom zo dňa 19.7.2012, ktorý žalobkyňa adresovala žalovanej, žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia a požadovala priznať v zmysle lekárskeho posudku MUDr. Hudeca odškodnenie pri hodnote bodu 15,72 eur a počte bodov 1700 v základnej náhrade 26.724,-€ a súčasne podľa § 6 ods.1 Zák.č.437/2004 Z.z. žiadala uzavrieť dohodu o vyrovnaní a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Vzhľadom k nízkemu veku 17 rokov čase úraze, k rozsahu a závažnosti následkov, k obmedzeniu jej spoločenského uplatnenia do konca života, uplatnila žalobkyňa aj zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50%, čo pri bodovom hodnotení 1700 predstavuje sumu 13.362,-€. Tento nárok žiadala uhradiť v prospech poškodenej žalobkyne na účet v liste uvedený. Prílohou tohto listu bol lekárske posudok o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 28.6.2012.

Podľa vyjadrenia poverenej pracovníčky žalovanej na pojednávaní dňa 13.11.2013 žalovaná poisťovňa podľa prijímacej pečiatky tento list prevzala 23.7.2012. E-mailom zo dňa 9.8.2012, adresovaným

právnemu zástupcovi žalobkyne (ktorý v mene žalobkyne spísal aj list z 19.7.2012) požiadal odborný likvidátor žalovanej poisťovne o doloženie zdravotnej dokumentácie žalobkyne, týkajúcej sa poistnej udalosti po 10.8.2011. Žalujúca strana neprodukovala dôkaz, preukazujúci, že by na základe tejto elektronickej výzvy žalovanej zdravotnú dokumentáciu doložila.

Ďalším listom z 19.11.2012, ktorý bol zaslaný už v písomnej podobe priame žalobkyni, žalovaná poisťovňa opätovne žiadala o zdravotnú dokumentáciu zhromaždenú u žalobkyne po 10.8.2011 a to v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody na zdraví v zmysle § 15 ods.1 zák.č.381/2001 Z.z., keďže ku dňu spísania listu žalovaná poisťovňa nemôže poskytnúť poistné plnenie, pretože k likvidácii poistnej udalosti je nutné preskúmať zdravotnú dokumentáciu žalobkyne. Žiadala ju preto poskytnúť do 7 dní od doručenia listu.

Žalujúca strana opäť neprodukovala dôkaz, že by zdravotnú dokumentáciu žalovanej poskytla, nakoniec to vyplynulo aj z prvého písomného vyjadrenia žalovanej zo dňa 6.12.2012.

Až z vyjadrenia povereného pracovníka žalovanej poisťovne na pojednávaní dňa 4.4.2013 vyplynulo, že v priebehu konania žalobkyňa žalovanej poisťovni potom predložila zdravotnú dokumentáciu žalobkyne.

Z vyjadrenia poverenej pracovníčky žalovanej poisťovne na pojednávaní dňa 11.10.2013 potom vyplynulo, že zdravotná dokumentácia žalobkyne bola žalovanej zaslaná až v apríli 2013 a po posúdení tejto dokumentácie potom poisťovňa v máji 2013 poskytla poistné plnenie vo výške základného odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyni, o čom svedčí list právneho zástupcu žalobkyne z 27.3.2013, ktorý bol doručený žalovanej poisťovni dňa 2.4.2013 (prílohová obálka).

Pokiaľ ide o to, akým spôsobom sa úraz pri dopravnej nehode podpísal na zdraví žalobkyne a pokiaľ ide o trvalé následky, ktoré zanechal, súd vychádzal nielen z lekárskeho posudku MUDr. Hudeca, ale aj z výpovede žalobkyne, jej rodičov a učiteľky.

Výpoveďou žalobkyne súd zistil, že v čase dopravnej nehody 18.6.2011 bola študentkou 6.ročného Gymnázia v Martine, a v čase výpovede bola študentkou prvého ročníka Prírodovedeckej fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, kde študuje biológiu ako vedecký smer.

Rodina žalobkyne ani v čase dopravnej nehody ani v súčasnosti nevlastní motorové vozidlo, najmä otec žalobkyne viedol žalobkyňu k rôznym športovým aktivitám, predovšetkým k bicyklovaniu, ktoré rodina využívala aj pri presunoch z miesta bydliska na chatu vo Valčianskej doline vzdialenej cca 20 km. Kým v minulosti žalobkyňa podľa vlastného vyjadrenia, ale aj vyjadrenia rodičov tieto bicyklové túry bezproblémovo zvládala, v súčasnosti vzhľadom pre problémy s pľúcami, dýchavičnosť, ale najmä pre strach z jazdy na bicykli, keďže k dopravnej nehode došlo práve počas jazdy na bicykli, nedokáže už na bicykel sadnúť. Z toho vyplýva, že žalobkyňa prestala bicykel používať ako dopravný prostriedok a keďže rodina osobné motorové vozidlo nevlastní, jej dopravné možnosti sú obmedzené na používanie prostriedkov hromadnej prepravy. V minulosti sa žalobkyňa venovala jazdecktvu a túto skutočnosť preukazovali aj výpovede rodinných príslušníkov žalobkyne ale aj fotografie, pripojené do súdneho spisu. Keďže žalobkyňa má problémy s dolnými aj hornými končatinami a nedokáže už vyvinúť dostatočnú silu na ovládanie koňa po úraze sa jazdecktvu prestala venovať. Žalobkyňa 14.rokov sa na základnej a strednej škole venovala výtvarnej výchove a v štúdiu nejakého výtvarného odboru chcela pokračovať aj na vysokej škole. Z vlastnej výpovede žalobkyne vyplynulo, že mala záujem študovať dizajn. Po dopravnej nehode stratila jemnú motoriku v ruke a nedokáže kresliť tak, aby mohla takýto odbor študovať. To uviedla samotná žalobkyňa. Strata jemnej motoriky v pravej ruke, čo je dôsledok posttraumatickej hemiparézy vpravo spôsobila, že žalobkyňa nielen, že sa nemohla venovať výtvarnému umeniu - kresleniu, ktoré je potrebné pre štúdium dizajnu prípadne architektúry, ale musela upustiť aj od úmyslu študovať stomatológiu na lekárskej fakulte, čo je rovnako náročné na používanie jemnej motoriky pravej ruky. Z vlastného vyjadrenia žalobkyne vyplynulo, že napriek tomu, že úspešne ukončila strednú školu, neučí sa jej tak ľahko ako predtým, má problémy so zapamätávaním a preto učeniu musí venovať ďaleko viac času, ako v minulosti pred spomínaným úrazom.

Zhodnou výpoveďou žalobkyne ale aj jej otca bolo preukázané, že žalobkyňa ustúpila aj od svojich predchádzajúcich turistických aktivít. V minulosti, pred 18.6.2011 spolu so svojim otcom vykonávala aj

ľahšie vysokohorské túry, prípadne náročnejšie túry v okolí Martina. V súčasnosti pre problémy s pľúcami a dychom má problém pri bežnej chôdzi do mierneho kopca a preto tieto turistické aktivity ukončila.

Vzhľadom na rozsiahle operácie, ktorým sa žalobkyňa v dôsledku polytraumy podrobila má na chrbte a na bruchu a hrudníku cca 20 cm dlhé jazvy, ktoré ju ako mladú ženu prirodzene obmedzujú i v obnažovaní do bikín na kúpalisku, prípadne pri nosení väčších výstrihov a podobne, keďže žalobkyňa ako mladá žena ľažko toto lokálne znetvorenie nesie a hanbí sa. Vzhľadom na oslabenie dolnej končatiny žalobkyňa nemôže nosiť vysoké podpätky a to vzhľadom na skutočnosť, že pravá dolná končatina je oslabená a na vyšších podpätkoch nedokáže žalobkyňa pevne chodiť.

Z výpovede učiteľky žalobkyne C.. B. P. vyplynulo, že žalobkyňa, ktorá bola jej dlhoročnou žiačkou, bola veľmi talentovanou žiačkou, citovo vyhranenou študentkou, ktorá chcela študovať na vysokej škole odbor s výtvarným zameraním a to dizajn, alebo architektúru a takto bola svojou učiteľkou aj v minulosti vedená. Zmena v profesionálnej orientácii žalobkyne potom nastala po úraze, keď jeho následky si všimla aj svedkyňa, učiteľka žalobkyne. Žalobkyňa mala veľký problém so sedením počas hodín a nedokázala permanentne sedieť počas svojho výtvarného prejavu a výtvarnej činnosti. Musela vstať a poprechádzať sa po miestnosti. Zhoršila sa jej koncentrácia vzhľadom na bolesti, ktorými trpela, stratila uvoľnenosť v kreatívnom prejave a napriek tomu, že štúdium II.stupňa na Základnej umeleckej škole po úraze zabsolvovala, a ukončila ho na výbornú, stratila pôvodné predpoklady pre ďalšie štúdium práve v tomto odbore. Zhoršila sa totiž technika jej výtvarného prejavu, na čom sa podpísali tak problémy s prácou ruky, ale aj koncentráciou žalobkyne, a tým stratila predpoklady pre úspešné absolvovanie vysokoškolského štúdia vo výtvarných odboroch. Žalobkyňa v minulosti, keďže šlo o veľmi talentovanú žiačku, sa zúčastňovala aj medzinárodných súťaží výtvarníkov, kde získavala aj ocenenia, napríklad Bienále fantázie, Medzinárodnej súťaže grafiky v Toruni v Poľsku, v Lidiciach a podobne. V čase úrazu bola žalobkyňa študentkou tretieho ročníka II.stupňa štúdia na Základnej umeleckej škole a práve tento tretí ročník je rozhodujúci pre výtvarnú prípravu žiaka na prijímacie talentové skúšky na vysoké školy umeleckého charakteru. V tomto treťom ročníku sa zintenzívňuje príprava žiaka, aby zvládol talentové skúšky a práve počas tohto tretieho ročníka došlo k úraze žalobkyne a po úraze žalobkyňa už nedokázala intenzívnu prípravu na prijímacie skúšky na vysokej škole výtvarného zamerania zvládnuť.

Nároky žalobkyne na mimoriadne zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia súd posudzoval podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (zák.č.40/1964 Zb.), podľa zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenie a podľa zák.č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods.1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby, vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu, vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 427 ods.2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorové plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 429 Občianskeho zákonníka, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu, spôsobenú odcudzením, alebo stratou veci, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Podľa § 2 ods.2 zák.č.437/2004 Z.z. sťaženie spoločenského uplatnenia je stav, v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len následok).

Podľa § 4 ods.1 citovaného zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorázovo; musí byť primeraná povahe následkov, aj predpokladanému vývoju a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 4 ods.2 citovaného zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku. Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú stanovené v Prílohe č.1 v II. a IV. časti.

Podľa § 5 ods.1 citovaného zákona pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku.

Podľa § 5 ods.2 citovaného zákona výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1 za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods.5 citovaného zákona v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

Podľa § 6 ods.1 citovaného zákona, poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a to aj nad výšku náhrady, ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods.5; ak ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného postenia zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, dohodu s poškodeným môže uzatvoriť poisťovateľ alebo Slovenská kancelária poisťovateľov.

Podľa § 6 ods.3 citovaného zákona poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

Podľa § 7 ods.1 citovaného zákona lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia, alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia, alebo jeho zástupca ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 10 ods.1 citovaného zákona posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č.1 v II. a IV. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov.

Podľa § 10 ods.4 citovaného zákona, bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

Podľa § 4 ods.1 zák.č.381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uvedeného v poisťnej zmluve.

Podľa § 4 ods.2 písm.a/ citovaného zákona, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení ako aj škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia.

Podľa § 11 ods.5 citovaného zákona poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť po a/ prešetrovanie, potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, po b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods.6 citovaného zákona poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods.7 citovaného zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 5, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods.1 citovaného zákona, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázané, že vodič a prevádzateľ motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda na zdraví žalobkyne bol v čase vzniku poistnej udalosti, to znamená 18.6.2011, keď došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne pri dopravnej nehode, zavinenej poistencom žalovanej, povinne zmluvne poistený u žalovanej. Vodič a prevádzateľ predmetného motorového vozidla zodpovedá za škodu vzniknutú na zdraví žalobkyne jednak v zmysle ustanovenia § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka a jednak ako prevádzateľ motorového vozidla v zmysle § 427 ods.2 Občianskeho zákonníka. Z rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 3T 179/2011 zo dňa 27.2.2012 totiž bolo nepochybne preukázané, že odsúdený I. G.M., ktorý kritického dňa viedol poľnohospodársky kolesový traktor značky Zetor ev.č. C. XXX S. s nákladným prívesom značky BSE ev.č. C.-XXX-H., viedol vozidlo, ktoré v tom čase nebolo spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke, pretože záverný čap spojovacieho zariadenia traktora pred jazdou nezabezpečil normalizovanou závlačkou a spojovacie zariadenie nebolo vybavené ani páčkou na zabezpečenie záverného čapu v prípade, že by došlo k zlyhaniu poistnej závlačky. To znamená, že spojovacie zariadenie traktora nebolo v súlade s príslušnou technickou normou, zabezpečené žiadnym z dvoch poistných prvkov (čo vyplýva zo skutkovej vety predmetného trestného rozsudku). I. G. tak porušil dôležitú povinnosť, uloženú mu zákonom a škoda na zdraví žalobkyne vznikla v dôsledku najzávažnejšieho porušenia právnych povinností vodiča a totiž v dôsledku jeho trestného činu, čím vzniká zodpovednosť vodiča v zmysle § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. Navyše bolo nesporne preukázané, že odsúdený I. G.L. bol prevádzateľom predmetného motorového vozidla.

Z poškodenia na zdraví žalobkyne vznikol v zmysle § 15 ods.1 z citovaného zákona č.381/2001 Z.z. priamy nárok na náhradu škody voči žalovanej poisťovni. Bolo povinnosťou žalobkyne tento nárok uplatniť a preukázať. Nesporne bolo preukázané, že žalobkyňa prvýkrát uplatnila nárok na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia listom z 19.7.2012, ktorý bol poisťovni doručený 23.7.2012. Prílohou tohto listu bol len lekársky posudok primára MUDr. Jozefa Hudeca. Po predložení kompletnej zdravotnej dokumentácie, vyžadovanej poisťovňou dňa 2.4.2013 už v priebehu konania žalobkyne bolo poskytnuté odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia tak, ako ho uplatnila už v podanej žalobe, teda v rozsahu 26.724,-€, pričom poisťovňa v plnej miere akceptovala lekársky posudok MUDr. Hudeca pokiaľ ide o počet bodov a aj uplatnený nárok žalobkyne, ktorá vychádzala zo sumy 15,72 eur za jeden bod, keď táto suma predstavovala 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej štatistickým úradom. Počet bodov a jeho hodnota boli takto medzi účastníkmi, ale aj pre súd nesporné. Priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve SR v roku 2011, keď došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne bola 786,-€. Teda 2% z tejto sumy potom skutočne predstavujú sumu 15,72 eur. Nárok žalobcu na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia vznikol v roku 2012, keď podala po ustálení zdravotného stavu po jednom roku od zranenia lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia.

Je pravdou, že už v tomto lekárskom posudku posudzujúci lekár primár MUDr. Jozef Hudec využil ustanovenie vyššie citovaného zákona č.437/2004 a to § 10 ods.4, keď s prihliadnutím na obmedzenia a stratu možnosti poškodenej žalobkyne uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mala vo veku, v ktorom utrpela poškodenie na zdraví zvýšil bodové hodnotenie až na dvojnásobok. Je nesporné, že žalovaná posudok primára MUDr. Hudeca akceptovala v plnom rozsahu pokiaľ šlo o základné odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 1700 bodov. Žalobkyňa v konaní nakoniec uplatňovala len nárok na mimoriadne odškodnenie, ktoré predpokladá ustanovenie § 5 ods.5 citovaného zákona č.437/2004 Z.z. a konštatovala, že je prípad hodný osobitného zreteľa. Je nesporné z citácie § 5 ods.5 zák.č.437/2004 Z.z., že už samotný zákonodarca za prípad osobitného zreteľa vždy považuje invaliditu poškodeného, avšak vzhľadom na gramatický výklad tohto ustanovenia je súd toho presvedčenia, že prípadom hodného osobitného zreteľa vzhľadom na skutočnosť, že zákonodarca požil množné číslo u slova „v prípadoch“ je zrejme, že takýmto prípadom môže byť prípad poškodeného, ktorý v dôsledku trvalých zdravotných následkov nemusí stať invalidným, avšak nepriaznivé následky pre jeho životné úkony a uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb a plnenie spoločenských úloh je v súvislosti s poškodením zdravia tak závažné, že mu ani odškodnenie zvýšené v zmysle § 10 ods.4 citovaného zákona nezodpovedá a nie je pre poškodeného spravodlivé. Súd dospel k presvedčeniu, že prípad žalobkyne spadá pod aplikáciu ustanovenia § 5 ods.5.

Vykonaným dokazovaním bolo totiž nepochybne preukázané, že žalobkyňa v čase úrazu bola študentkou strednej školy - Gymnázia, mala 17.rokov a ambície realizovať svoj, podľa vykonaného dokazovania, nepochybný talent, štúdiom na vysokej škole umeleckého zamerania vo výtvarnom odbore, prípadne štúdiom na lekárskej fakulte v odbore zubné lekárstvo. Týchto ambícií sa žalobkyňa nepochybne a preukázateľne po úraze musela vzdať. Trvalé následky, ktoré jej zostali predovšetkým postraumatická hemiparéza vpravo znížili jemnú motoriku žalobkyne v pravej hornej končatine do tej miery, že jej výtvarný prejav už nedosahoval úroveň potrebnú pre úspešné prijatie a ukončenie štúdia na vysokej škole umeleckého zamerania. Narušená jemná motorika pravej ruky žalobkyne bráni vykonávať aj iné povolanie, o ktorom snívala a to povolanie zubného lekára. Preto sa na doporučenie neurologičky žalobkyňa o takéto štúdium ani nepokúsila. Zmarené ambície žalobkyne v dôsledku zdravotného poškodenia, ktoré je nepochybne trvalé, sú podľa presvedčenia súdu takým zásahom v mladom veku do možnosti jej spoločenského uplatnenia, že je podľa názoru súdu nutné odškodnenie žalobkyne za tieto nepriaznivé následky zvýšiť nad hranicu, ktorú predpokladá ustanovenie § 5 ods.1 a 2 zák.č.437/2004 Z.z.. Je samozrejme, že žalobkyňa musela v dôsledku trvalých zdravotných následkov upustiť od mimopracovných aktivít a koníčkov, ktoré realizovala pred úrazom v júni 2011 a je nesporné, že cyklistike a turistike, ktoré žalobkyňa realizovala v minulosti bráni jej trvalé poškodenie pľúc vo forme ich obštrukčnej poruchy. Sú to totiž športy, ktoré sú náročnejšie na fyzickú výkonnosť a preto sa im už žalobkyňa rozhodne nemôže venovať tak, ako sa im venovala pred úrazom. V dôsledku oslabenia pravej polovice tela, najmä nohy nie je schopná rekreačnej jazdy na koni. Tieto následky samozrejme sa podpisujú na kvalite mimopracovného života žalobkyne ale podľa názoru súdu nie sú tak závažné, ako pre vyššie spomínaný následok a to nemožnosť realizovať povolanie v odbore, ktorému sa žalobkyňa celé detstvo a mladosť štúdiom na Základnej umeleckej škole venovala a na ktoré sa pripravovala. Na druhej strane je ale nutné konštatovať, že žalobkyňa je schopná študovať na vysokej škole podľa zatiaľ vykonaného dokazovania aj keď v inom odbore, ktoré nie je tak náročné na fyzickú zdatnosť žalobkyne, a je plne sebestačná pri svojich životných úkonoch, teda nie je odkázaná na pomoc cudzej osoby. Žalobkyňa sa v dôsledku zdravotného poškodenia nestala invalidnou, preto súd dospel k presvedčeniu, že spravodlivým odškodnením žalobkyne s prihliadnutím na jej prípad je odškodnenie v zmysle § 5 ods.5 zák.č.437/2004 Z.z. náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšenou o 30%, čo zodpovedá sume 8.017,-€. Len v takejto sume súd priznal žalobkyne nárok na mimoriadne zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods.5 zák.č.437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade sťaženia spoločenského uplatnenia a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania v sadzbe 8,75% za obdobie od 21.10.2012 do 23.5.2013 (keď žalovaná poisťovňa poskytla základné odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne v uplatnenom rozsahu 26.724,-€), súd vychádzal z nasledovných skutočností:

Nesporne bolo preukázané, že list žalobkyne, ktorým žalobkyňa uplatnila nárok na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 26.724,-€ zo dňa 19.7.2012 a ku ktorému pripojila lekársky posudok MUDr.Hudeca zo dňa 28.6.2012 bol žalovanej poisťovni doručený 23.7.2012. Žalovaná

sa bránila tvrdením, že žalobkyňa k lekárskeму posudku nepripojila svoju zdravotnú dokumentáciu a že táto jej bola doručená až v priebehu súdneho konania, konkrétne 2.4.2013, keď opakovane absenciou tejto zdravotnej dokumentácie v konaní argumentovala a keď žalobkyňa nereagovala ani na list likvidátorky žalovanej poisťovne, zasielaný právnenému zástupcovi žalobkyne e-mailom 9.8.2012 a následne ani na list zo dňa 19.11.2012, ktorý žalovaná už urobila v zmysle ustanovenia § 11 ods.5 písm.b/, keď poskytla písomné vysvetlenie k uplatnenému nároku. Žalobkyňa sa naopak bránila tým, že okrem odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia uplatnila aj nárok na bolestné, ktoré bolo plne likvidované, a k tomuto nároku musela byť jej zdravotná dokumentácia pripojená, avšak žalobkyňa v konaní neprodukovala dôkazy, preukazujúce, že by bola svoju zdravotnú dokumentáciu mimo lekárskeých posudkov o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia žalovanej predložila na jej výzvu, či už pri uplatnení nároku na bolestné, alebo pri uplatnení nároku na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia pred 2.4.2013. V spise je síce pripojené oznámenie žalovanej poisťovne (čl.49) o poskytnutí poistného plnenia - odškodnenia bolestného v sume 30.536,70€, z ktorého však vyplýva len tá skutočnosť, že bolo poskytnuté na základe lekárskeho posudku MUDr. Jozefa Hudeca z 28.2.2012.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žalobkyňa napriek tomu, že uplatnila svoj nárok voči poisťovni listom zo dňa 19.7.2012 ho v plnom rozsahu nepreukázala tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 15 ods.1 zák.č.381/2001 Z.z. a poisťovni ho preukázala až v priebehu konania pred súdom zaslaním zdravotnej dokumentácie, ktorá žalovanej poisťovni došla 2.4.2013, preto je súd toho názoru, že žalovaná poisťovňa pre nedostatok dôkazov, predložených žalobkyňou nemohla skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie v trojmesečnej lehote od doručenia listu z 19.7.2012 tak, ako to predpokladá ustanovenie § 11 ods.5 písm.a/ zák.č.381/2001 Z.z. a preto ani nemohla poskytnúť poistné plnenie v 15.dňovej lehote, ktorú predpokladá ustanovenie § 11 ods.6 zák.č.381/2001 Z.z.. Ďalej bolo preukázané, že žalobkyňa poskytla svoju zdravotnú dokumentáciu žalovanej poisťovni 2.4.2013 a následne jej poisťovňa vyplatila poistné plnenie, o čom svedčí oznámenie o poistnom plnení - list žalovanej z 28.5.2013 (čl.91), z ktorého vyplýva, že poistné plnenie v rozsahu 26.724,-€ titulom základného odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne poisťovňa poukazuje. Je teda zrejmé, že poisťovňa potom poskytla poistné plnenie do troch mesiacov od skompletizovania podkladov zaslaných žalobkyňou 2.4.2013. Vzhľadom na citované ustanovenia § 11 ods.5 až 7 preto súd konštatuje, že poisťovňa sa s poskytnutím poistného plnenia titulom základného odškodnenia žalobkyne za sťaženie jej spoločenského uplatnenia nedostala do omeškania, pretože šetrenie nemohla uzavrieť a rozhodnúť o výške poistného plnenia vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti žalobkyňou. Preto súd nárok žalobkyne na vyčíslený úrok z omeškania vo výške 1370,98 eur za obdobie od 21.10.2012 do 23.5.2013 zamietol.

Vzhľadom na skutočnosť, že pred vyhlásením rozsudku, pri ktorom sa doručoval rozsudok účastníkom konania v zmysle ustanovenia § 156 ods.2 O.s.p., žalobkyňa trový konania nevyčísliła a niektoré nároky žalobkyne priznané neboli a preto sa predpokladá zložitejšie rozhodnutie o trovách konania, súd využil ustanovenie § 151 ods.3 O.s.p. a rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, teda rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.